

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/78/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413010165
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Wänkeová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5413010165.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Wänkeovej a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Márie Urbanovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. augusta 2014 v Žiline, o odvolaní obžalovaného H. M. proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/68/2013 zo dňa 22.5.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného H. M. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Dolný Kubín uznal obžalovaného L. O. a H. M. za vinných z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 3.6.2012 okolo 10.50 hod. vo Vyšnom Kubíne na miestnej komunikácii smerujúcej ku kostolu po predchádzajúcej dohode obžalovaný O. rozbil okno na pravých predných dverách motorového vozidla zn. Škoda Fabia, ev. č. DK-321AE a následne z odkladacej skrinky zobral dámsku peňaženku svetlooranžovej farby, v ktorej bol občiansky preukaz, vodičský preukaz, platobná karta SLSP, a.s., grid karta SLSP, a.s. a karta SAD, zatiaľ čo obžalovaný M. dával pozor a takým konaním spôsobili majiteľke auta C. W., nar. XX.X.XXXX škodu vo výške 100,- Eur a majiteľke peňaženky Mgr. G. W., nar. XX.XX.XXXX škodu vo výške 50,- Eur, pričom takto konali napriek tomu, že:

obžalovaný L. O. bol rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/141/2010 zo dňa 20.12.2010, právoplatným dňa 20.12.2010, uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a

obžalovaný H. M. bol rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 1T/3/2010 zo dňa 29.11.2010, právoplatným dňa 29.11.2010, uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/141/2010 zo dňa 20.12.2010, právoplatným dňa 20.12.2010, uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák.

Za to ich okresný súd odsúdil, a to obžalovaného H. M. podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 34 mesiacov, na výkon ktorého obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/50/2013 zo dňa 2.10.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Okresný súd uložil obžalovanému M. tiež podľa § 76 ods. 2 Tr. zák. ochranný dohľad vo výmere 2 roky.

Obžalovanému O. uložil okresný súd súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 mesiacov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a súčasne

zrušil výrok o treste uložený mu rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/75/2013 zo dňa 19.6.2013 a rovnako mu uložil ochranný dohľad.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný H. M., a to písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 29.5.2014, a to proti výroku o treste s tým, že trest síce nevybočuje z rámca konkrétneho ustanovenia Trestného zákona, avšak nezodpovedá všetkým hľadiskám rozhodným pre ukladanie trestov. Domnieva sa, že sú splnené všetky zákonné kritériá na upustenie od uloženia súhrnného trestu, resp. ďalšieho trestu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 44 Tr. zák. Žiadal, aby rozsudok okresného súdu odvolací súd zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Písomným podaním, doručeným okresnému súdu dňa 4.7.2014, doplnil písomné dôvody odvolania, že podáva odvolanie proti výroku o treste rozsudku a proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo a poukázal opätovne na to, že trest síce nevybočuje z rámca konkrétneho ustanovenia Trestného zákona, avšak nezodpovedá všetkým hľadiskám rozhodným pre ukladanie trestov. Poukázal na to, že ku skutku sa v plnom rozsahu priznal ihneď po jeho zadržení a svoje konanie úprimne oľutoval, napomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti, najmä tým, že podrobne objasnil svoju trestnú činnosť, resp. trestnú činnosť spoluobžalovaného L. O.. Nemožno teda podľa jeho názoru postupovať podľa ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák. vo vzťahu k zbíhajúcim sa trestným činom § 221 ods. 2 Tr. zák. Vzhľadom na rovnovážny pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností mal podľa jeho názoru súd ukladať súhrnný trest najprísnejšieho zo zbíhajúcich trestných činov § 221 ods. 2 Tr. zák., teda v sadzbe uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona 1 až 5 rokov, nie v sadzbe 28 mesiacov až 5 rokov. Je toho názoru, že v jeho konkrétnom prípade prichádza do úvahy postup v zmysle ustanovenia § 44 Tr. zák., teda aby súd upustil od uloženia súhrnného trestu uloženého skorším rozsudkom. Tento trest vykonáva od 20.1.2014. Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Z obsahu podaných odvolaní zjavne vyplýva, že ide o odvolanie smerujúce proti výroku o treste.

Prokurátor sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, preskúmal v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom zistil, že odvolanie obžalovaného H. M. proti výroku o treste rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/68/2013 zo dňa 22.5.2014 nie je dôvodné.

Krajský súd považuje za potrebné uviesť, že okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., najmä zásady zákonného procesu v zmysle § 2 ods. 7, práva na obhajobu v zmysle § 2 ods. 9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 2 ods. 12, rovnosti strán (kontradiktórnosti) v zmysle § 2 ods. 14 Tr. por. Súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po správnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré trestný proces upravujú.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní a po správnom prijatí vyhlásenia o vine obžalovaného M. dospel k správne mu výroku o vine svojho rozsudku, pričom aj právna kvalifikácia súdeného skutku je podľa názoru krajského súdu správna a zákonná a rovnako správny a zákonný je aj výrok o treste.

Obžalovaný má podľa odpisu z registra trestov 9 záznamov v registri trestov, pričom trestnú činnosť pácha v podstate od roku 1999, dvakrát sa na odsúdeného hľadí akoby nebol odsúdený, a to na odsúdenia z roku 1999 a 2002. Odsúdený vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody v roku 2005, ako aj v roku 2010 a v roku 2011. Podľa odpisu z registra trestov vyplýva, že odsúdený pácha prevažne majetkovú trestnú činnosť, či už podvodného charakteru, ako aj sa dopúšťa krádeží. Možno konštatovať, že ide o niekoľkonásobného recidivistu opakovane páchajúceho trestnú činnosť.

Okresný súd správne vyhodnotil, že obžalovanému je potrebné uložiť súhrnný trest odňatia slobody, keďže trestnej činnosti, za ktorú je v súčasnosti súdený, sa dopustil skôr ako bol súdom prvého stupňa

vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Obžalovaný M. sa predmetnej trestnej činnosti dopustil predtým ako bol vo veci Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/50/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina, sp.zn. 3To/138/2013 uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. v bode 1/, v bode 2/, 3/ z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. a v bode 5/ z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., pričom mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, a to podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. Pre úplnosť považuje krajský súd za potrebné poukázať na to, že súbeh trestnej činnosti bol prerušený trestným rozkazom, ktorý vo veci Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/50/2013 bol vydaný dňa 30. apríla 2013 a účinky vyhláseného rozsudku nadobudol doručením obvinenému, teda dňa 10.6.2013. Keďže žalovanej trestnej činnosti sa dopustil pred týmto dátumom, okresný súd správne ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody.

Je preto nutné konštatovať, že obžalovaný je v súčasnosti súdený a je mu ukladaný trest za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., ako aj pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. a prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., teda celkovo za 6 skutkov. Za celú túto trestnú činnosť je obžalovanému H. M. ukladaný jeden trest, a to trest súhrnný, v ktorom sa musia odzrkadľovať všetky zásady pre ukladanie trestov tak, aby uložený trest mohol dosiahnuť svoj účel.

V zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie, teda snaží sa zabrániť trestnej činnosti a prvok individuálnej prevencie, teda výchovy k riadnemu životu a jednak aj voči ďalším občanom, potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie - výchovné pôsobenia trestu na ostatných členov spoločnosti.

V zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Je nesporné, že u obžalovaného ide o osobu, ktorá má sklon k páchaniu trestnej činnosti, a preto ho nemožno potrestať miernym výchovným trestom na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Trestná sadzba umožňuje rozpätie ukladania trestov práve s ohľadom na osobu páchatel'a a ďalšie okolnosti trestnej činnosti. Je pritom potrebné prihliadať aj na pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Okresný súd dospel k záveru o existencii jednej poľahčujúcej okolnosti vzťahujúcej sa ku všetkým zbíhajúcim sa trestným činom, a to v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., keďže obžalovaný sa priznal a spáchanie trestnej činnosti úprimne oľutoval. Iné poľahčujúce okolnosti súd aplikovať nemohol, nakoľko sa nevzťahovali na všetky trestné činy, za ktoré bol obžalovanému ukladaný trest. Súčasne však správne ustálil aj existenciu dvoch príťažujúcich okolností v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák., kedy obžalovaný spáchal viac trestných činov a písm. m) Tr. zák., keďže v minulosti už bol za spáchanie trestných činov odsúdený. Správne pritom okresný súd poukázal na to, že neprihliadal na tie odsúdenia, ktorými je naplnená skutková podstata teraz žalovaného trestného činu, ani na tzv. zbíhajúce odsúdenie, ohľadne ktorého je obžalovanému ukladaný súhrnný trest. Aj bez prihliadnutia na tieto odsúdenia je nutné prihliadať na ostatné nezahladené odsúdenia ako na príťažujúcu okolnosť. Správne potom okresný súd dospel k záveru o prevahe príťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi, a preto bol povinný aplikovať ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák. a upraviť trestnú sadzbu najprísnejšie zo zbíhajúcich trestných činov uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. Pokiaľ okresný súd zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, konal tak správne. Pokiaľ teda ukladal obžalovanému trest za celú zbíhajúcu trestnú činnosť pri dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby, uložený trest je správny a zákonný. Trest vo výmere 2 roky a 10 mesiacov je v súlade so všetkými zásadami ukladania trestov a má všetky predpoklady na splnenie účelu trestu. Okresný súd posúdil všetky okolnosti pre ukladanie trestu správne a zákonne. Obžalovaný vo svojich odvolacích námietkach neuviedol žiadnu okolnosť, ktorá by mala vplyv na správnosť napadnutého výroku.

Rovnako správny a zákonný je aj výrok, ktorým bol obžalovaný okresným súdom zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže sú na to splnené všetky zákonné podmienky

uvedené v § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., keďže obžalovaný v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním zbiehajúcej trestnej činnosti bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Rovnako správny a zákonný je aj výrok o zrušení výroku o treste, ktorý mu bol uložený predchádzajúcim rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/50/2013, na ktorý ukladal súhrnný trest.

Aj keď obžalovaný nenamietal uloženie ochranného dohľadu postupom podľa § 76 ods. 2 Tr. por., krajský súd preskúmal aj tento výrok, pričom dospel k záveru, že plne zodpovedá ustanoveniam Trestného zákona, keďže obžalovaný je páchatelom úmyselného trestného činu, ktorý bol už aj v minulosti najmenej dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody za takýto trestný čin a znovu mu ukladá nepodmienečný trest odňatia slobody. Takéto rozhodnutie je odôvodnené osobou obžalovaného a predovšetkým najmä s prihliadnutím na jeho doterajší spôsob života. Ide o preventívne opatrenie po výkone trestu odňatia slobody.

Odvolačný súd nezistil žiadne dôvody pre zrušenie či zmenu napadnutého rozsudku vo výroku o treste, rozsudok považuje za správny a zákonný a odvolanie obžalovaného nedôvodné, preto ho postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.